

بررسی مدیریت های متفاوت کشت گلخانه ای توت فرنگی و تأثیر آن بر عملکرد و کیفیت محصول

علی عبادی، سحر سلطانیان، مصباح بابالار، تکتم السادات تقوی، علی رضا رحیمی

گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی، دانشگاه تهران

اطلاعات لازم برای مدیریت صحیح کشت های گلخانه ای توت فرنگی با توجه به توسعه روز افزون آن در کشور یکی از ضروریات تولید این محصول محسوب می گردد. در این راستا طی سالهای ۱۳۸۵-۱۳۸۴ تحقیقی در مورد اثر تراکم های متفاوت، نوع محلول غذایی، دفعات محلول دهی و رقم بر عملکرد و کیفیت دو رقم توت فرنگی سلوا و کاماروسا در شرایط گلخانه انجام شد. در این تحقیق بوته های دو رقم سلوا و کاماروسا در بستر کشت مخلوط پیت ماس و پرلایت با دو تراکم $13/8$ و 20 بوته در مترمربع در گلخانه کشت شده و با دو محلول غذایی متفاوت آبیاری شدند. محلول دهی در طی پاییز و زمستان روزی یک مرتبه به مدت یک دقیقه و از اواخر زمستان باگرم شدن هوا به دو صورت 6 بار و 8 بار در روز انجام گرفت. نتایج نشان داد که افزایش تراکم از $13/8$ بوته به 20 بوته در مترمربع سبب افزایش عملکرد در مترمربع، ویتامین ث

پنجمین کنگره علوم باغبانی ایران - شهریور ماه ۱۳۸۶ - دانشگاه شیراز

و کاهش عملکرد تک بوته شد. افزایش هدایت الکتریکی محلول غذایی از $1/5$ به $2/5$ در محلول غذایی دوم باعث کاهش عملکرد بوته، کاهش عملکرد در متر مربع، کاهش وزن و قطر میوه و همچنین کاهش مقدار مواد جامد محلول شد. رقم کاماروسا عملکرد تک بوته، عملکرد در متر مربع، طول میوه، وزن میوه، مواد جامد محلول، ویتامین ث، بیشتر و اسیدیته کمتری نسبت به رقم سلوا داشت.